

ANNA KACZOROWSKA
GDAŃSK

DZIAŁALNOŚĆ KATOLICKIEGO STOWARZYSZENIA „JEZUS ŻYJE” JAKO PRZYKŁAD REALIZACJI DZIEŁA NOWEJ EWANGELIZACJI

WSTĘP. GENEZA POWSTANIA STOWARZYSZENIA „JEZUS ŻYJE”.
2. CELE, ZADANIA I SPECYFIKA STOWARZYSZENIA.
3. STRUKTURA ORGANIZACYJNA STOWARZYSZENIA
– ZAŁOŻENIA POCZĄTKOWE. 4. STRUKTURA I DZIAŁALNOŚĆ
STOWARZYSZENIA – STAN AKTUALNY. 5. BIEŻĄCE INICJATYWY
PODEJMOWANE I WSPIERANE PRZEZ STOWARZYSZENIE.
ZAKOŃCZENIE.

WSTĘP

Ewangelizacja – czyli głoszenie Dobrej Nowiny – jest podstawowym zadaniem i racją istnienia Kościoła. Misja ta została przekazana przez Jezusa Jego Apostołom, a później ich następcom – biskupom – będącym pasterzami Kościoła¹. Należy jednak zauważyć, że apostołstwo jako takie jest cechą całego, ustanowionego przez Chrystusa Kościoła (w wyznaniu wiary głosimy: „Wierzę w (...) apostołski Kościół”²). Wszyscy zatem członkowie Kościoła, choć na różne sposoby, uczestniczą w tym posłaniu³.

¹ Zob. *Katechizm Kościoła Katolickiego*, Poznań 1994, 862, s. 216.

² Symbol Nicejsko-Konstantynopolitański.

³ *Katechizm Kościoła Katolickiego*, dz. cyt., 863, s. 216.

Oczywiście, nie każdy chrześcijanin może być misjonarzem w tym znaczeniu, aby pójść do ludzi nie znających jeszcze Chrystusa i głosić Dobrą Nowinę, ale każdy może być misjonarzem, dając świadectwo stylu życia, wartości, zachowania⁴. Głoszenie Ewangelii powinno więc mieć dwa wymiary: pierwszy jako działanie misyjne, co streszcza się w słowach: „Idźcie i głoscie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu”⁵; drugie polega na tym, aby dawać świadectwo życia Ewangelią, czyli „Idźcie i przekonajcie się, że Dobra Nowina nie jest pustą teorią, że naprawdę działa w naszym życiu, że nas przemienia”⁶. Człowiek współczesny bardziej wierzy świadkom aniżeli nauczycielom, bardziej doświadczeniu aniżeli doktrynie, bardziej faktom aniżeli teoriom. Coraz większa jest zatem potrzeba zaangażowania w dzieło ewangelizacji świeckich apostołów, pomagających poprzez swoją postawę drugiemu człowiekowi odkryć Boga na nowo, uświadamiając mu, że całe życie pragnie on tylko Boga który jest miłością, a nie jakiś wyobrażeń na Jego temat.

Aby pokazać, że udział świeckich osób w ewangelizacji nie jest tylko kwestią teoretyczną, że naprawdę świeccy mogą i działają dla rozszerzania Ewangelii, a mogą robić to w sposób jak najbardziej przemyślany, zorganizowany i skuteczny, chciałabym przybliżyć historię powstania i specyfikę działania w Kościele Gdańskim Katolickiego Stowarzyszenia „Jezus żyje”. Skupia ono członków indywidualnych oraz wspólnoty modlitewno-ewangelizacyjne funkcjonujące na terenie Archidiecezji Gdańskiej. Stowarzyszenie powstało, aby koordynować podejmowane działania apostołskie oraz aby istniejąc jako organizacja – opierając się na strukturze prawnej – skuteczniej i owocniej wychodzić z Dobrą Nowiną do świata: do szkół, więzień, na ulice; docierać do urzędów, pozyskiwać środki finansowe niezbędne w działalności ewangelizacyjnej. Inicjatywa powołania do życia takiej organizacji motywowana była pragnieniami członków do połączenia sił ewangelizacyjnych, wspierania się w tej działalności i potrzebą wymiany doświadczeń.

1. GENEZA POWSTANIA STOWARZYSZENIA „JEZUS ŻYJE”

Na początku lat dziewięćdziesiątych ubiegłego stulecia powstała idea powołania swego rodzaju platformy koordynacji i wspar-

⁴ Zob. F. Mascarenhas, *Najlepsze pomysły Boga*, Kraków 1999, s. 102.

⁵ Mk 16,15.

⁶ Zob. F. Mascarenhas, *Najlepsze pomysły Boga*, dz. cyt., s. 101.

cia wszelkich inicjatyw, które zmierzają do owocniejszej ewangelizacji, przy zachowaniu charyzmatów, specyfiki i duchowości zaangażowanych wspólnot, przy wykorzystaniu narzędzia, jakim jest prawo cywilne.

Inspiracją dla struktury Stowarzyszenia była wizja Sługi Bożego ks. Franciszka Blachnickiego – idea „Żywego Kościoła” – wspólnoty osób opartej na komunii z Bogiem i chęć realizacji tej idei w służbie odnowy oblicza Kościoła. Inicjatywa ta wiosną 1995 roku została przedstawiona Księdzu Arcybiskupowi Tadeuszowi Gocłowskiemu, Metropolicie Gdańskiemu. W sierpniu 1995 roku odbyły się dni skupienia dla odpowiedzialnych za wszystkie grupy soborowej odnowy Kościoła działające na terenie Archidiecezji Gdańskiej. Owocem rozmów, dyskusji i modlitwy było rozpoznanie charyzmatu w dziele ewangelizacji. Zdając sobie sprawę z ilości potrzeb i zadań, zdecydowano o koncentracji działań wokół dwóch podstawowych torów: służby Nowej Ewangelizacji w formie głoszenia Dobrej Nowiny oraz ostrzegania o istniejących zagrożeniach dla duchowości i wiary (New Age, sekty, różne formy okultyzmu). Plany te zostały pobłogosławione przez Księdza Arcybiskupa, który w dekreście ustanawiającym Stowarzyszenie, napisał: „Na większą chwałę Boga Wszchemogącego i dla pożytku duchowego wiernych, z myślą o nowej ewangelizacji – w perspektywie wielkich rocznic: dwutysięcznej rocznicy naszego odkupienia przez Jezusa Chrystusa oraz tysięcznej rocznicy działalności ewangelizacyjnej św. Wojciecha na Ziemi Gdańskiej i jego męczeńskiej śmierci – ustanawiam (...) na terenie archidiecezji gdańskiej Katolickie Stowarzyszenie na Rzecz Wspierania Dzieł Ewangelizacji „Jezus żyje!”⁷. W dekreście podkreślono istotne motywy powstania Stowarzyszenia: motyw oscylujący wokół pierwszego ewangelizatora Ziemi Gdańskiej – św. Wojciecha i związanego z jego osobą 1000-lecia chrztu Gdańska oraz przełom tysiąclecia miasta Gdańska i zbliżającego się Jubileuszu Trzeciego Tysiąclecia. Stowarzyszenie miało świadomość, iż wydarzenia te nie stanowią punktów kulminacyjnych, a raczej punkty wyjścia do podjęcia działania. Podczas uroczystej mszy świętej w dniu 11 lutego 1996 roku w Gdyni-Orłowie Arcybiskup Gdański zainaugurował działalność Stowarzyszenia. W tym samym miesiącu nastąpiła rejestracja sądowa w Sądzie Wojewódzkim w Gdańsku.

Struktury prawno-organizacyjne nie spowodowały skostnienia działalności Stowarzyszenia. Świadczą o tym wielokrotne zmiany

---

⁷ Zob. Dekret Metropolity Gdańskiego Arcybiskupa Tadeusza Gocłowskiego z dnia 11.01.1996.

w statucie, związane z dostosowywaniem się do warunków życiowych i aktualnych potrzeb organizacji. Największa zmiana dokonała się w 2002 roku, kiedy to Gdańska Szkoła Nowej Ewangelizacji im. Św. Wojciecha, stanowiąca dotąd jedną z największych diakonii Stowarzyszenia, otrzymała propozycję wykorzystania struktur organizacyjno-prawnych Stowarzyszenia dla swojej działalności. Pozostałe diakonie z coraz większym powodzeniem działały w ramach struktur Kościoła Gdańskiego i nie potrzebowały ram organizacyjno-prawnych Stowarzyszenia. Wystarczało im umocowanie kościelne. W ten sposób Gdańska Szkoła Nowej Ewangelizacji mogła kontynuować nadany pierwotnie kierunek i charyzmat Stowarzyszenia, czyniąc to jednak w nowej formie. Zmiany struktury znalazły swoje odzwierciedlenie w statucie, zatwierdzonym przez Metropolitę Gdańskiego w dniu 3 października 2002 roku. Odtąd Stowarzyszenie funkcjonuje pod nazwą Katolickie Stowarzyszenie Gdańskiej Szkoły Nowej Ewangelizacji „Jezus Żyje”. Aktualny kształt Stowarzyszenia zatwierdzony został na mocy dekretu Arcybiskupa z dnia 04 lutego 2005 roku.

2. CELE, ZADANIA I SPECYFIKA STOWARZYSZENIA

Stowarzyszenie jako organizacja prawna działa na podstawie art. 35 ustawy z dnia 17 maja 1989 roku o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej⁸, przepisów kodeksu Prawa Kanonicznego o Publicznych Stowarzyszeniach Wiernych⁹ i Prawa o Stowarzyszeniach¹⁰.

Celem Stowarzyszenia jest szerzenie wiary chrześcijańskiej we wszystkich jej aspektach: duchowym, kulturalnym, ekumenicznym, społecznym, charytatywnym, międzyosobowym i międzynarodowym¹¹. Zadania te realizowane mogą być poprzez podejmowane formy działania, takie jak m.in.: modlitwa, rekolekcje, kursy, pielgrzymki, szkoły ewangelizacji i instytuty formacji filozoficzno-teologicznej, wspieranie grup modlitewno-ewangelizacyjnych przy parafiach, ewangelizacje uliczne, festyny, koncerty, prelekcje, sympozja, konferencje, wydawnictwa, spotkania ewangelizacyjne w szkołach, zakładach pracy, szpitalach, domach opieki i pomocy społecznej, resocjalizację w zakładach karnych, poprzez spotkania ewangeliza-

⁸ Zob. Dz.U. Nr 29/1989, poz. 154 wraz z późniejszymi zmianami.

⁹ Zob. *Kodeks Prawa Kanonicznego*, 312-320.

¹⁰ Tekst jednolity: Dz.U. Nr 79/2001, poz. 855.

¹¹ *Statut Katolickiego Stowarzyszenia Gdańskiej Szkoły Nowej Ewangelizacji „Jezus Żyje”*, Gdańsk 2005, rozdz. 2, art.3, p. 1, s. 1.

cyjne, zespoły muzyczne, działania charytatywne, w szczególności poprzez dofinansowywanie wypoczynku dzieci i młodzieży oraz kosztów związanych z udziałem w rekolekcjach osób niezamożnych, aktywność wychowawczą, w szczególności poprzez uświadamianie zagrożeń wynikających z nadużywania alkoholu i przyjmowania narkotyków, wsparcie apologetyczne uświadamiające zagrożenia związane z działalnością sekt, promowanie wartości prorodzinnych; zaangażowanie środków masowego przekazu¹².

Stowarzyszenie powstało jako organizacja katolicka świeckich. Na początku członkami zwyczajnymi mogli być tylko świeccy katolicy. Duchowni natomiast mogli być jedynie członkami wspierającymi, pełniąc rolę asystentów kościelnych czy opiekunów diakonii lub wspólnot. W założeniu bardzo jasno zarysowana została różnorodność charyzmatów i powołań. Położono specjalną troskę na to, aby nie było pomieszania zadań. Każdy zajął się swoją diakonią i był za nią odpowiedzialny. Z czasem jednak życie zweryfikowało pierwotny zamysł i w 2002 roku struktura Stowarzyszenia uległa zmianie, dopuszczając osoby duchowne do członkostwa w Stowarzyszeniu. Okazało się to prostsze organizacyjnie i pomogło uniknąć niepotrzebnych napięć.

Początkowo zarząd składał się z osób świeckich, a ksiądz pełnił rolę asystenta kościelnego wyznaczonego przez Księdza Arcybiskupa¹³. Obecnie zarząd tworzą osoby świeckie wraz z duchownymi – na czele Stowarzyszenia stoi ksiądz¹⁴. Dużą wagę w Stowarzyszeniu przywiązuje się do realizacji zasady posłuszeństwa wobec Pasterzy – począwszy od momentu powstania, działalności Stowarzyszenia towarzyszyło pełne oddanie i posłuszeństwo Biskupowi.

3. STRUKTURA ORGANIZACYJNA STOWARZYSZENIA – ZAŁOŻENIA POCZĄTKOWE

W 1999 roku, podczas Piątych Dni Skupienia liderów Stowarzyszenia¹⁵, sprecyzowano dotychczasową wizję struktury duszpasterskiej Stowarzyszenia opartą coraz bardziej świadomie na idei „Żywego Kościoła” sformułowanej (i przez lata z powodzeniem sprawdzanej

¹² Tamże, rozdz. 2, art. 3, p. 3, s. 1-2.

¹³ W latach 1996-2002 asystentem kościelnym był ks. Janusz Witkowski.

¹⁴ Składy Zarządów podaje aneks.

¹⁵ W latach 1995-2001 odbyło się siedem dni skupienia dla świeckich i duchownych liderów zaangażowanych w Stowarzyszeniu „Jezus żyje”. Spotkania zawsze odbywały się w Archidiecezjalnym Duszpasterskim Ośrodku Dzieci i Młodzieży „Orlinki” w Gdańsku-Świbnie.

w ramach Ruchu „Światło-Życie”) przez ks. Franciszka Blachnickiego. Po czterech latach dynamicznych, coraz liczniejszych działań ewangelizacyjnych Stowarzyszenia podjęto wysiłek uporządkowania ich według pewnego klucza. I tak sformułowano zasadę czterech służb: Ewangelizacji, Prawdy i Wolności, Modlitwy i Formacji oraz Jedności. Dzięki temu struktura duszpasterska organizacji uzyskała potrzebną elastyczność umożliwiającą, konieczne w ewangelizacji, sprawne i żywe dostosowywanie się do dynamicznie zmieniających się znaków czasu. Każda diakonia miała swojego opiekuna w osobie księdza oraz świeckiego odpowiedzialnego, współpracujących ze sobą, ale posiadających odrębne zadania.

Służba Ewangelizacji, której patronem był św. Wojciech, Pierwszy Ewangelizator Ziemi Gdańskiej, skoncentrowała się na podejmowaniu lub wspieraniu tych wszystkich inicjatyw, które mogą pomóc współczesnemu człowiekowi na nowo odkryć Jezusa Chrystusa i przyjąć Jego Ewangelię o zbawieniu. W tym celu działające w tej Służbie diakonie wykorzystywały i poszukiwały nowego języka i nowych form docierania do serc i umysłów ludzkich. W ramach tej Służby powstały: Gdańska Szkoła Nowej Ewangelizacji im. Św. Wojciecha – działająca we współpracy z podobnymi szkołami koordynowanymi przez Szkołę Nowej Ewangelizacji św. Pawła z Kielc w ramach programu „Redemptoris Missio” katolickich kerygmatycznych szkół nowej ewangelizacji¹⁶; Diakonia Muzyczna „Jezus żyje” – skupiająca zespoły i osoby posługujące muzycznie różnych wspólnot, po to, aby szkolić umiejętności muzyczne i razem posługiwać podczas różnego rodzaju uroczystości liturgicznych, związanych z życiem wspólnot, całego Stowarzyszenia oraz ważnych wydarzeń Kościoła Gdańskiego¹⁷; Diakonia Pantomimy i Tańca – powstała z inicjatywy osób pragnących ewangelizować poprzez taniec i krótkie formy aktorskie i sceniczne, przygotowane i prezentowane przy okazji różnego rodzaju akcji ewangelizacyjnych, głównie ulicznych¹⁸.

Służba Prawdy i Wolności, której patronem stał się św. Michał Archanioł, wspierający wszystkich stających do walki duchowej, miała za zadanie troszczyć się o zachowanie autentycznej katolickości naszej wiary. Podejmowała zatem trud rozpoznawania współczesnych zagrożeń duchowych, czyhających zwłaszcza na ludzi młodych oraz

¹⁶ Odpowiedzialnymi za diakonię byli: ks. Zbigniew Drzał i Anna Damięcka, a następnie: ks. Jerzy Stolczyk i Joanna Wenta, potem ks. Rafał Urbański i Joanna Pieńkowska.

¹⁷ Odpowiedzialnymi za diakonię byli: ks. Mateusz Warmijak i Cezary Paciorek.

¹⁸ Odpowiedzialną za diakonię była Aleksandra Ufniarz.

przekazywania informacji o tych zagrożeniach i udzielania pomocy poszkodowanym na skutek destrukcyjnej działalności sekt. W ramach tej Służby działały dwie diakonie: Gdańskie Centrum Informacji o Sektach i Nowych Ruchach Religijnych, w której działali świeccy specjaliści z różnych dziedzin, organizujący i zapraszani na liczne wykłady, prelekcje, konsultacje i szkolenia¹⁹; Redakcja *Biuletynu* – pisma wydawanego w porozumieniu z Centrum²⁰. Warto podkreślić, że było to pierwsze tego typu pismo w Polsce, skupiające się w sposób rzetelny i fachowy nad problemem zagrożeń ze strony różnego rodzaju praktyk okultystycznych oraz działających sekt.

Służba Modlitwy i Formacji, której patronował św. Józef, Opiekun Świętej Rodziny i „wychowawca” Pana Jezusa, podjęła zadania związane z podkreślaniem roli modlitwy w dziełach ewangelizacyjnych. Miała ona także służyć pojedynczym chrześcijanom oraz wspólnotom szukającym pogłębienia życia duchowego. W tym celu organizowane były czuwania modlitewne, sesje formacyjne, rekolekcje indywidualne lub wspólnotowe itp. W ramach tej służby działał Dom Formacyjny p.w. św. Józefa w Orlinkach – ośrodek rekolekcyjny przekazany w 1998 roku Stowarzyszeniu przez Arcybiskupa Gdańskiego, aby prowadzić kursy, rekolekcje, organizować zjazdy, spotkania, dni skupienia itp. Odpowiedzialność za prowadzenie i utrzymanie domu ponosił opiekun ośrodka wraz z Radą „Orlinek”²¹. Powstały także: Diakonia Formacji, która pracowała nad propozycjami formacyjnymi zmierzającymi do pogłębienia życia duchowego (kursy, rekolekcje tematyczne, środowiskowe), które wprowadzane były w życie po akceptacji Rady Liderów i Rady Kapłanów²²; Diakonia Modlitwy – stanowiąca „zaplecze” i „serce Stowarzyszenia”, modlą się w intencji podejmowanych dzieł ewangelizacyjnych i owocnej działalności

---

¹⁹ Odpowiedzialnymi za diakonię byli: ks. Paweł Górny i Ewa Witkowska oraz ks. Grzegorz Daroszewski.

²⁰ Zespół redakcyjny tworzyli: ks. Grzegorz Daroszewski, Joanna Król, Zbigniew Król, Maria Kulesza, Ewa Witkowska.

²¹ Opiekunem Ośrodka początkowo byli: ks. Piotr Toczek i ks. Zbigniew Drzał. Od 1998 roku opiekunem jest ks. Janusz Witkowski, administratorem zaś Ewa Witkowska. W skład Rady „Orlinek” wchodzi: ks. Piotr Toczek, ks. Przemysław Kalicki i ks. Jacek Nawrot oraz Ewa Witkowska.

²² Odpowiedzialnym za diakonię był asystent kościelny ks. Janusz Witkowski.

wszystkich diakonii Stowarzyszenia; służąc również modlitwą wstawienniczą dla potrzebujących duchowego wsparcia²³.

Służba Jedności, której patronką stała się Najświętsza Maryja Panna, Gwiazda Nowej Ewangelizacji, kierowała swoje działania do wewnątrz środowiska skupionego wokół Stowarzyszenia. Działania tej służby polegały na ściśle pojętej koordynacji inicjatyw, czuwaniu nad jednością przy zachowaniu odrębności i charyzmatu poszczególnych wspólnot, a także na trosce na ukierunkowanie działań ewangelizacyjnych na dobro Kościoła Gdańskiego. Działalność Służby Jedności skupiała się wokół dwóch osi: 1) duszpasterskiej, którą tworzyli księża stanowiący Radę Kapłanów wraz z wyznaczonymi przez kapłanów liderami wspólnot skupionych wokół Stowarzyszenia, tworzących Radę Liderów – Rada Kapłanów i Liderów koncentrowała się nad rozeznawaniem, jakie, spośród wielu możliwych i potrzebnych, działania ewangelizacyjne podejmować; 2) organizacyjno-prawnej, którą tworzy Zgromadzenie Ogólne Członków, Zarząd i Komisja Rewizyjna²⁴, koncentrująca się na wsparciu i koordynacji, podejmująca decyzje, jak od strony organizacyjnej, za pomocą dostępnych narzędzi, zrealizować dzieła wytyczone przez Radę Kapłanów i Liderów. W ramach Służby Jedności niezbędna okazywała się diakonia techniczna, posługująca przy podejmowanych i organizowanych działaniach ewangelizacyjnych od strony czysto praktycznej i materialnej w zależności od istniejących potrzeb. Planowane było również powołanie i utworzenie w ramach tej służby tzw. biura prasowego wraz z sekretariatem, które w praktyczny sposób ułatwiałyby i usprawniały pracę Stowarzyszenia, jednocześnie zapewniając lepsze dotarcie do mediów i jednocześnie rozbudowałyby możliwości dotychczas działającego biura Stowarzyszenia²⁵.

W ramach czterech zasadniczych służb mogły rozwijać się kolejne, wciąż nowe inicjatywy ewangelizacyjne, według aktualnych

²³ Odpowiedzialnymi za diakonię byli: ks. Cezary Komosiński i Małgorzata Filar.

²⁴ Składy Zarządów, Komisji Rewizyjnych oraz Listę członków Stowarzyszenia podaje aneks.

²⁵ Pierwsza siedziba Stowarzyszenia i biuro mieściły się na zapleczu księgarni katolickiej w Gdańsku przy ul. Warzywniczej 1. Pracownikiem biura była wówczas Joanna Wenta. Od 2001 roku, po zmianach we władzach Stowarzyszenia siedziba i biuro mieściły się w Gdańsku przy ul. Ogarnej 64-65. Pracownikiem biura była wówczas Joanna Żywina. Z biurem związane były również Daniela Rutkowska, Marzena Galus, Barbara Horiszna i Joanna Dąbrowska. Obecnie biuro mieści się przy parafii NSPJ w Gdańsku-Wrzeszczu.

potrzeb, a zanikać te, które, po spełnieniu swego zadania, na pewnym etapie okazywałyby się narzędziami mało sprawnymi.

4. STRUKTURA STOWARZYSZENIA – STAN AKTUALNY

Na pewnym etapie funkcjonowania Stowarzyszenia niektóre z diakonii zaczęły działać w sposób coraz bardziej autonomiczny, z czasem posługując więcej „na zewnątrz” niż w ramach Stowarzyszenia. Okazało się również, że nie wszystkie diakonie w równym stopniu zainteresowane były korzystaniem ze struktury prawno-organizacyjnej Stowarzyszenia; wystarczało im umocowanie kościelne. Coraz bardziej natomiast niezbędne okazywało się to narzędzie dla dalszej działalności Gdańskiej Szkoły Nowej Ewangelizacji. Po pewnym czasie nieuchronnych napięć w gronie odpowiedzialnych doszło do zmian strukturalnych – uchwałą Zgromadzenia Ogólnego Członków z dnia 15 grudnia 2001 roku przekazano narzędzia prawne Stowarzyszenia Gdańskiej Szkole Nowej Ewangelizacji. Nie zmienił się jednak cel i kierunek działań, które nadal koncentrowały się na wspieraniu i posłudze w dziełach ewangelizacyjnych

Potrzeby wciąż są ogromne. Pragnąc wyjść im naprzeciw, wciąż tworzą się nowe inicjatywy, w które włączają się kolejne osoby pragnące realizować swoje powołanie do apostołstwa świeckich. Rozszerzanie działalności niesie za sobą potrzebę dostosowywania kształtu i struktur Stowarzyszenia. Okazuje się, że pierwotny jego zamysł, oparty na idei „Żywego Kościoła”, Kościoła jako wspólnoty służb i charyzmatów, nie stracił na aktualności. Stąd w ramach Stowarzyszenia tworzą się diakonie „zadaniowe”, z których, tak jak w pierwotnej wizji, każda ma swojego opiekuna w osobie księdza oraz świeckiego odpowiedzialnego. W chwili obecnej działają:

- 1) diakonia muzyczna²⁶, posługująca przy różnorodnych inicjatywach ewangelizacyjnych; skupiająca osoby posługujące muzycznie w trójmiejskich wspólnotach;
- 2) diakonia tańca²⁷, tworzona przez osoby pragnące modlić się poprzez taniec; posługująca przy okazji różnego rodzaju akcji ewangelizacyjnych oraz uroczystościach diecezjalnych i stowarzyszeniowych;
- 3) diakonia medialna²⁸, w ramach której jest prowadzona strona internetowa: www.snegdansk.pl, redagowane jest czasopismo

---

²⁶ Odpowiedzialni za diakonię: ks. Piotr Mazur i Mariusz Mamulski.

²⁷ Odpowiedzialni za diakonię: ks. Dariusz Żyżniewski oraz Iga Chomicz.

²⁸ Odpowiedzialny za diakonię: Rafał Roczyński.

„Kairos”, powstają projekty ulotek, plakatów, tworzone są krótkie filmowe animacje ewangelizacyjne;

- 4) diakonia modlitwy²⁹, podejmująca modlitwę w intencji dzieł ewangelizacyjnych i owocnej działalności wszystkich diakonii Stowarzyszenia; służąca również modlitwą wstawienniczą dla potrzebujących wsparcia duchowego.

Poszczególne diakonie podejmowały z ramienia Stowarzyszenia szereg inicjatyw i brały udział w wielu przedsięwzięciach. Z okazji 10-lecia działalności warto dokonać zestawienia i prezentacji działań poszczególnych diakonii.

Gdańska Szkoła Nowej Ewangelizacji³⁰ została powołana do życia równocześnie z inauguracją działalności Stowarzyszenia w 1996 roku. Już w pierwszym roku swojej działalności SNE poprowadziła 19 kursów „Filip” – większość z nich była prowadzona na zaproszenie wspólnot bądź parafii. Trzy odbyły się w okresie wakacji w ośrodku w Orlinkach, dwa w Pelplinie i Władysławowie. W następnych latach „oferta” prowadzonych kursów ewangelizacyjnych stale rosła i rozszerzała się o nowe kursy. W chwili obecnej prowadzone są: kurs „Filip” (odnowienie życia z Bogiem), kurs „Paweł” (formacja ewangelizatorów i formatorów ewangelizatorów), kurs „Jan” (pogłębienie relacji uczniostwa wobec Jezusa), kurs „Mojżesz” (formacja lidera otwartego na Boży plan), kurs „Uczniowie z Emaus” (rozpoznanie Jezusa w Słowie Bożym), kurs „Jezus wg czterech Ewangelistów” (poznawanie Chrystusa oczami czterech Ewangelistów), kurs „Historia Zbawienia” (spojrzenie na historię swojego życia przez pryzmat historii zbawienia), kurs „Tymoteusz” (czytanie, podkreślanie i zapamiętywanie tekstów Pisma Świętego), kurs „Wspólnoty” (doświadczenie wspólnoty – Kościoła jako pierwszego znaku ewangelizacji), kurs „Apollos” (formacja pracująca nad tym, jak głosić Jezusa i skutecznie przekazywać Dobrą Nowinę dzisiaj), kurs „animacji modlitwy charyzmatycznej” (uczestniczenie i prowadzenie spotkania modlitewnego); kurs „Melchizedek” (uczy zrozumienia i pomaga pokochać liturgię) i kurs „Akwila i Priscylla” (podstawowy kurs dla małżeństw w programie formacji ewangelizatorów). Oprócz kursów, sukcesywnie rozszerza się spektrum działania o rekolekcje wielkopostne – parafialne, dla szkół podstawowych i gimnazjów, dla studentów, dla harcerzy. Pojawiały się również zaproszenia spoza terenu Archidiecezji – Koszalin, Kalisz, Ustrzyki Dolne, Częstochowa.

²⁹ Odpowiedzialni za diakonię: ks. Zbigniew Wądrzyk i Anna Brzezińska.

³⁰ W dalszej części Gdańska Szkoła Nowej Ewangelizacji występuje pod skróconą nazwą SNE.

W roku 2000 członkowie SNE wzięli udział w Krajowym Kongresie Szkół Nowej Ewangelizacji w Toruniu. W tym samym roku – oprócz szeregu kursów prowadzonych na terenie różnych parafii – przeprowadzono dwa kursy „Filip” w Areszcie Śledczym w Gdańsku oraz ewangelizację i rekolekcje dla więźniów w Wejherowie, we Włocławku i – przy współpracy ze SNE z Kielc – w Warszawie. W 2004 roku poprowadzono rekolekcje dla zakładu wychowawczego dla dziewcząt z Krakowa.

Co miesiąc odbywały się spotkania formacyjne dla ewangelizatorów. Oprócz tych spotkań wprowadzono również cykliczne spotkania dla kapłanów w celu koordynacji dzieła ewangelizacji oraz spotkania modlitewne za dzieło ewangelizacji. W 2001 roku SNE związała się z ogólnopolską inicjatywą ewangelizacyjną „Przystanek Jezus”, będącą chrześcijańską odpowiedzią na „Przystanek Woodstock”. Ewangelizatorzy corocznie włączają się w każdą z prowadzonym tam posług: głoszenie Słowa, posługa liturgiczna, porządkowa, modlitewna, lazaret. Od roku 2002 zainicjowano też kwartalne msze święte dla wspólnot i grup modlitewnych, odprawiane w różnych kościołach Trójmiasta.

W 2002 roku, z inicjatywy SNE, zorganizowano w Matembiewie pierwsze Forum Ewangelizacyjne, na którym katechezy i spotkania były prowadzone przez ks. Artura Godnarskiego z Gubina – odpowiedzialnego za „Przystanek Jezus”. Był to czas wymiany doświadczeń i pogłębionego, duchowego i bardziej refleksyjnego spojrzenia na wezwanie do Nowej Ewangelizacji. Spotkanie zakończyło się modlitwą za wszystkich obecnych kapłanów i kleryków, za świecików o namaszczenie do Nowej Ewangelizacji. Po Mszy świętej pod przewodnictwem Metropolity Gdańskiego nastąpił uroczysty akt zawierzenia Maryi dzieł i inicjatyw ewangelizacyjnych. Inicjatywa Forum stała się tradycją, gromadząc członków zarówno wspólnot Archidiecezji Gdańskiej, jak również spoza niej. Gośćmi Forum byli: ks. Marian Królikowski – dyrektor SNE z Kielc, ks. Cezariusz Cieszyński – salezjanin z Łodzi, założyciel zespołu „Saruel”, Jacek Dudzic – odpowiedzialny za ICPE w Polsce, Manuel Casanova SJ – długoletni dyrektor biura Ewangelizacji ACCSE 2000 w Rzymie.

Wśród podjętych przedsięwzięć znalazł się również „Dzień Papieski” – organizowany w 2003 roku przy współudziale władz miasta Sopotu oraz Diecezjalne Spotkanie Młodych w Pieniężnie w maju 2003 roku, w ramach którego poprowadzono „Marsz dla Jezusa” drogami i ulicami Pieniężna (Gdańska SNE prowadziła śpiew, głoszenie kerygmatu i świadectwa). „Marsz dla Jezusa” zorganizowano również w Świeciu nad Wisłą w 2000 i 2001 roku oraz w ramach obchodów

XIX Światowego Dnia Młodzieży – w kwietniu 2004 roku w Gdańsku.

Kontynuowano również prowadzenie kursów poza diecezją – przeprowadzono kursy „Filip” dla alumnów Seminariów Duchownych we Włocławku i Koszalinie. Nawiązano kontakt ze wspólnotą modlitewną z Ukrainy. Jej członkowie brali udział w kursie Wspólnoty, prowadzonym w Gdańsku-Oliwie na przełomie 2005 i 2006 roku. W roku 2006 poprowadzono na Ukrainie dwa kursy „Filip” i kurs „Paweł”.

W 2003 roku została stworzona strona internetowa SNE³¹. Głównym jej celem jest szeroko pojęta ewangelizacja poprzez sieć oraz informowanie o wszelkich inicjatywach ewangelizacyjnych (nie tylko lokalnych). Na stronie można znaleźć ogólne informacje o SNE, kalendarium wydarzeń, stałe, aktualizowane komentarze do niedzielnych czytań, „newsy”, wydarzenia itp. Można tam również znaleźć nagrania niektórych utworów, katechez i krótkich filmów ewangelizacyjnych. W ramach strony aktywnie działa też forum dyskusyjne z szerokim wachlarzem poruszanych tematów (nie tylko religijnych), na którym mogą wypowiadać się zarówno członkowie Stowarzyszenia, jak i osoby spoza tego środowiska. Działalność medialna rozszerzona zostało również o redagowane przez SNE pismo „Kairos”, gdzie można znaleźć artykuły dotyczące ewangelizacji, duchowości, jak również świadectwa wiary, prezentację wspólnot modlitewnych, a także informacje dotyczące bieżących wydarzeń.

Diakonia Muzyczna spotykała się na comiesięcznych próbach, doskonaląc swój warsztat instrumentalny i wokalny, ucząc się pieśni, które później rozpowszechniane były we wspólnotach modlitewnych i wykonywane na uroczystościach firmowanych przez Stowarzyszenie oraz znaczących wydarzeniach diecezjalnych. Na stałe w kalendarzu posług znalazła się oprawa współorganizowanej przez Stowarzyszenie „Litani za Miasto”, mszy świętej odprawianej w Niedzielę Palmową Bazylice Mariackiej w ramach obchodów Światowego Dnia Młodych (od roku 2001 Diakonia bierze udział również w procesji poprzedzającej Eucharystię, wykonując specjalnie na tą okazję skomponowaną przez Cezarego Paciorka *Hosannę*) oraz mszy świętej, będącej uwieńczeniem czuwań w kościołach stacyjnych przed uroczystością Zesłania Ducha Świętego.

Największym wydarzeniem w Archidiecezji Gdańskiej, w którym Diakonia Muzyczna „Jezus żyje” wzięła udział, była wizyta

---

³¹ Adres strony internetowej: www.snegdansk.pl.

Ojca Świętego na Wybrzeżu i msza święta odprawiana pod Jego przewodnictwem na sopockim hipodromie w roku 1999. Diakonia przygotowała wówczas i poprowadziła program muzyczny, wypełniający czas oczekiwania na przyjazd Ojca Świętego. Podczas Eucharystii wykonała specjalnie napisaną na tę okazję pieśń *Nie ścigaj się z miłością*, która stała się swoistym hymnem pobytu Ojca Świętego na Wybrzeżu i do tej pory wielokrotnie wykonywana jest na różnych uroczystościach. Pieśń ta – ze znamienym refrenem „Bóg jest miłością” – znalazła uznanie u Ojca Świętego, na zaproszenie którego Diakonia Muzyczna „Jezus żyje” wykonała tę pieśń w Sali Klementyńskiej podczas uroczystego koncertu z okazji 25 rocznicy Pontyfikatu Ojca Świętego w roku 2003. Pieśń ta znalazła się również jako pieśń tytułowa na kasecie wydanej jako upamiętnienie prób i śpiewu w roku 1999.

1 września 2000 roku Diakonia była zaproszona do oprawy muzycznej mszy świętej na Westerplatte w ramach obchodów Święta Człowieka. Posługiwała również na mszy świętej odprawianej w rocznicę wizyty papieskiej, wykonała dwa koncerty otwierające wystawę poświęconą Ojcu Świętemu (w Gdańsku i Warszawie) oraz koncert połączony z tańcami paschalnymi w muszli koncertowej na Placu Grunwaldzkim w Gdyni w Niedzielę Zmartwychwstania, który był częścią przedsięwzięcia pod nazwą „Nasza Pascha”.

Od roku 2002 Diakonia kilkakrotnie brała udział w odprawianej corocznie Drodze Krzyżowej dla młodzieży na Kalwarii Wejherowskiej, wykonując tam skomponowaną przez Cezarego Paciorka *Młodzieżową Drogę Krzyżową*. Inicjatywa ta w roku 2005 zaowocowała ideą jej sfilmowania – powstał film dokumentalny, którego ścieżkę dźwiękową Diakonia nagrywała w studiu Radia Gdańsk.

W roku 2002, w wyniku zmian strukturalnych Stowarzyszenia, Diakonia Muzyczna „Jezus żyje” stała się autonomicznym zespołem muzycznym działającym na terenie Archidiecezji.

W roku 2003 powołano do życia Diakonię Muzyczną SNE, posługującą podczas organizowanych przez Stowarzyszenie inicjatyw. Należą do nich comiesięczne spotkania SNE oraz msze święte z modlitwą wstawienniczą i kwartalne msze dla wspólnot ewangelizacyjnych; czuwania prowadzone przez Stowarzyszenie w kościele stacijnym przed Zesłaniem Ducha Świętego; festyny *Katolicy na ulicy* oraz Forum Ewangelizacyjne. Członkowie Diakonii posługują również muzycznie na prowadzonych przez Stowarzyszenie kursach i rekolekcjach. Diakonia posługiwała także podczas Festiwalu *Młodzi i Miłość* w Matemblewie, katechez multimedialnych w Sopocie, uroczystościach odpustowych na wzgórzu św. Wojciecha, Eucharystycznych

Dniach Młodych. Diakonia koncertowała w Sopocie, Pruszczu Gdańskim i Pieniężnie. Wydała roboczą płytę CD wraz ze śpiewnikiem – stanowiącą materiał szkoleniowy dla członków wspólnot i osób posługujących muzycznie w kościele.

Diakonia Pantomimy i Tańca spotykała się regularnie od roku 1999, doskonaląc swoje umiejętności w zakresie tańca uwielbienia, scenek i pantomimy chrześcijańskiej oraz ubogacając program o nowe techniki artystyczne. Posługiwała podczas prowadzonych akcji ewangelizacyjnych (zwłaszcza festynu *Katolicy na ulicy*) i rekolekcji. Występowała w organizowanych parafiadach w Sopocie i odpustach parafialnych (m.in. w Gdańsku) oraz w parafiach podczas rekolekcji wielkopostnych i adwentowych. Brała udział w ewangelizacjach w Gdańsku (m.in. na Jarmarku św. Dominika), Sopocie, Jastrzębiej Górze i Zakopanem.

Diakonia zawiesiła działalność w 2002 roku, wraz ze zmianami strukturalnymi Stowarzyszenia. Z czasem na nowo odkryto potrzebę wykorzystywania form tanecznych w ewangelizacjach – znaleźli się nowi ludzie, którzy zawiązując diakonię tańca, zaczęli systematycznie się spotykać pragnąc modlić się poprzez taniec i posługę przy okazji różnego rodzaju akcji ewangelizacyjnych oraz uroczystości diecezjalnych i stowarzyszeniowych.

Gdańskie Centrum Informacji o Sektach i Nowych Ruchach Religijnych oraz Redakcja „Biuletynu” w ciągu minionych dziesięciu lat brały udział i współorganizowały szereg akcji informacyjnych na temat zagrożeń ze strony okultyzmu i sekt. Rozdawało m.in. ulotki informacyjne przed wejściem na odbywające się w Trójmieście Targi *Od wahadelka do gwiazd*, podczas Jarmarku św. Dominika w Gdańsku oraz każdorazowo podczas organizowanych festynów *Katolicy na ulicy*. Prowadzone były też wykłady dla różnych środowisk oraz prelekcje w szkołach dla uczniów i rodziców, a także szkolenia dla nauczycieli, samorządów i placówek oświatowych w Centrum Edukacji Nauczycieli na terenie Archidiecezji Gdańskiej oraz poza nią (m.in. w Grudziądzu, w Bydgoszczy, w Łęborku).

Centrum współorganizowało wykłady, zapraszając wielu gości, m.in. dr. Aleksandra Posackiego SJ i dr. Andrzeja Szydłaka, którzy w 1995 roku wygłosili wykłady na temat sekt po ujawnieniu faktów werbowania do Sekty Moona ze strony jednej z organizacji studenckich, oraz dr Joannę Jarzębińską z wykładami pt. *Co kryją w sobie kursy szybkiego nauczania?*.

W 1997 roku zorganizowano na Uniwersytecie Gdańskim I Ogólnopolskie Sympozjum *Współczesne zagrożenia człowieka – czy tylko sekty?*, w którym udział wzięli: dr Aleksander Posacki SJ, ks. dr

hab. Andrzej Zwoliński, dr Hanna Frajek, dr Przemysław Kiszkowski, inż. Jarosław Olszewski, dr Andrzej Szydłak, Dominik Chmielewski. Sympozjum zakończono podpisaniem Apelu *Stop dla przejawów okultyzmu*.

Jednym z ważniejszych wydarzeń, współorganizowanym przez Centrum, stała się wizyta w Trójmieście w lutym 1998 roku o. Josepha-Marie Verlinde z Francji, który poprowadził ogólnopolskie seminarium dla odpowiedzialnych ze wspólnot i ruchów soborowej odnowy Kościoła pod hasłem *Posługiwanie w Duchu Świętym* oraz wygłosił wykłady dla pracowników naukowych i środowiska akademickiego na Uniwersytecie Gdańskim, księży, sióstr zakonnych, seminarzystów, katechetów i teologów świeckich. Podczas wizyty o. Verlinde Centrum pośredniczyło w udzielaniu wywiadów dla prasy i TVP, a także w realizacji materiału do programu katolickiego *Etos*. Łącznie w spotkaniach z ojcem Verlinde wzięło udział ok. 7000 słuchaczy.

W 1999 roku Centrum współorganizowało wraz z Komisją Zakładową NSZZ „Solidarność” Uniwersytetu Gdańskiego i Miesięcznikiem *Nie z tej Ziemi II* Ogólnopolskie Sympozjum pt. *Radiestezja, Astrologia, Pseudonauka i Zagrożenia Duchowe*, w ramach którego wykłady wygłosili: dr Stanisław Głowa SJ, inż. Jarosław Olszewski, dr Przemysław Kiszkowski, prof. dr hab. Henryk Szydłowski, Dominik Chmielewski SDB, dr Aleksander Posacki SJ.

Centrum wielokrotnie współpracowało poprzez udzielanie wskazówek, informacji i porad z następującymi instytucjami: Wydziałem Spraw Obywatelskich Urzędu Wojewódzkiego; Kuratorium Oświaty i Wychowania; Urzędem Ochrony Państwa; Biurem Bezpieczeństwa Państwa; Rektorem Uniwersytetu Gdańskiego; Prezydentem Miasta Gdyni; Komendą Policji w Gdyni.

W czerwcu 1998 roku Centrum wzięło udział w jubileuszowym posiedzeniu Rady ds. Rodziny przy Wojewodzie Gdańskim i Marszałku Sejmiku Samorządowego, podczas którego złożyło na ręce Ministra Kazimierza Kapery projekt powołania do życia Instytutu Wiedzy o Współczesnych Zagrożeniach Duchowych. W tym samym okresie Centrum zostało zaproszone przez Pełnomocnika ds. Rodziny Ministra Kazimierza Kapere do udziału w Międzyresortowej Komisji przygotowującej Rządowy Projekt Polityki Prorodzinnej Państwa (w związku z tym Centrum przygotowało projekt działań na rzecz obrony jednostki i rodziny przed destruktywnym wpływem sekt).

W roku 1999 Centrum wzięło udział w posiedzeniu Sejmowej Komisji Rodziny w Warszawie, poświęconej tematowi *Grupy psychomanipulacyjne a rodzina* oraz w Ogólnopolskiej Konferencji Na-

ukowej pt. *Nowe religie, nowe duchowości* zorganizowanej z okazji 10-lecia Sekcji Teologii Duchowości Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie. Nawiązana została również współpraca z Międzyresortowym Zespołem do Spraw Nowych Ruchów Religijnych w Warszawie.

Na co dzień Centrum współpracowało przy redagowaniu miesięcznika *Nie z tej Ziemi* (wsparcie merytoryczne) oraz wydawało swój autorski *Biuletyn*, zawierający materiały informacyjne o zagrożeniach ze strony sekt destrukcyjnych i praktyk okultystycznych. *Biuletyn* – w porozumieniu z trójmiejskimi władzami – rozprowadzany był m.in. do urzędów gminnych Województwa Pomorskiego oraz szkół gdyńskich. W wyniku współpracy z Radą Programową „Bezpieczne Miasto” przy Radzie Miasta Gdyni Centrum pomogło wydać ulotkę informacyjną *Jak rozpoznać sekty?*. Wprowadzono również stałe (cotygodniowe) dyżury przedstawicieli Centrum w biurze Stowarzyszenia oraz dyżury psychologów w Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w Gdyni. Po zmianach strukturalnych Stowarzyszenia Centrum rozpoczęło działalność jako autonomiczna jednostka w ramach Kurii Gdańskiej³². Wprawdzie redakcja *Biuletynu* zawiesiła swoją działalność i wiele inicjatyw podejmowanych przez Centrum nie znalazło swojej trwałej kontynuacji, to jednak można zauważyć, że posłużyły one jako swoisty zasiew dla innych w Kościele w Polsce, którzy podjęli i rozwijają dzieło obrony jednostki, rodziny oraz społeczeństwa przed współczesnymi fałszywymi naukami³³.

Dom Formacyjny p.w. św. Józefa powstał w roku 1991 jako wotum VI Światowego Spotkania Młodych z Ojcem Świętym Janem Pawłem II. W sierpniu 1991 roku Biskup Gdański Tadeusz Gocłowski dokonał poświęcenia obiektu i wmurowania kamienia węgielnego pobłogosławionego przez Ojca Świętego na Jasnej Górze. Ze względu na Pierwsze Dni Skupienia Odpowiedzialnych za Wspólnoty Ewangelizacyjne Metropolii Gdańskiej, które odbyły tu się w 1995 roku, Ośrodek w Orlinkach stał się kolebką Stowarzyszenia „Jezus żyje”. Odtąd Ośrodek stanowił miejsce kursów ewangelizacyjnych prowadzonych przez Gdańską Szkołę Nowej Ewangelizacji, przyjmował również grupy, wspólnoty i osoby prywatne na indywidualne dni skupienia i rekolekcje zarówno z Wybrzeża, jak również z innych rejonów

³² Ks. Paweł Górny otrzymał dekret Metropolity Gdańskiego jako opiekun poszkodowanych przez sekty.

³³ Osoby pragnące działać w obronie wiary chrześcijańskiej i katolickiej wiążą się wokół środowiska tworzącego „serwis apologetyczny: katolickie spojrzenie na wiarę” – strona serwisu: www.apologetyka.katolik.pl.

nów Polski. Swoje dni skupienia odbywali tu ministranci, alumni seminarium duchownego i księża.

Odbywały się tu sesje terapeutyczne dla rodzin alkoholików, warsztaty na temat komunikacji międzyludzkiej organizowane przez Gdański Oddział Stowarzyszenia Psychologów Chrześcijańskich, sesje zamknięte dla pedagogów, Szkoła Rodziców, kursy przedmażeńskie według projektu Dialogów Mażeńskich, rekolekcje dla małżeństw prowadzone przez Karola Meissnera OSB³⁴.

Ośrodek służył zakwaterowaniem gościom prowadzącym rekolekcje i prelekcje na Wybrzeżu (m.in. Wspólnocie Miłości Ukrzyżowanej ze Szczecina, Wspólnocie Błogosławieństw z Francji).

Organizowane były Dni Skupienia dla Odpowiedzialnych za Wspólnoty Soborowej Odnowy Kościoła a także Dni Skupienia dla członków Stowarzyszenia oraz odpowiedzialnych za diakonie i wspólnoty ewangelizacyjne. Od 1998 roku co miesiąc odbywały się tu nocne czuwania organizowane przez Diakonię Modlitwy Stowarzyszenia.

W sezonie letnim ośrodek przyjmował dzieci na kolonie (w tym m.in. dzieci z rodzin patologicznych w ramach projektu dofinansowanego przez Radę Miasta Gdańska) oraz rodziny z terenu całej Polski na indywidualny pobyt.

W roku 2000 zapoczątkowana została odbywająca się tu cyklicznie przez dwa lata Paschalna Szkoła Lidera – cykl formacyjny dla liderów wspólnot prowadzony przez ks. prof. Marka Chmielewskiego (KUL).

W lutym 2001 roku Ośrodek otrzymał dekret Arcybiskupa, na mocy którego działa jako Archidiecezjalny Duszpasterski Ośrodek Dzieci i Młodzieży „Orlinki”. W tym samym roku uzyskano zgodę Księdza Rektora GSD na letnie praktyki kleryckie na terenie Ośrodka.

Od roku 2001 odbywają się tu sesje dla mężczyzn – *Szkoła św. Józefa* i dla kobiet – *Szkoła św. Anny*. Są to sesje autorskie w całości przygotowane przez zespół Domu Formacyjnego w Orlinkach. Od 2003 roku sesje formacyjne i rekolekcje prowadzili członkowie Wspólnoty Błogosławieństw z Francji (*Uwielbienie Boga tańcem, Ciało świątynią Bożego piękna*). Nielabnącym zainteresowaniem wciąż cieszą się sesje i warsztaty terapeutyczne oraz możliwość przeżywania w tym miejscu osobistych rekolekcji przez grupy i wspólnoty z różnych stron kraju.

---

³⁴ W latach: 2001, 2002 i 2006.

Brak zabezpieczenia działalności Ośrodka od strony prawnej³⁵ nie przeszkadza w nieustannym rozwijaniu wachlarza propozycji formacyjnych (w zakresie formacji ludzkiej i chrześcijańskiej). Zainteresowanie działalnością Domu Formacyjnego w Orlinkach jest dużo większe niż jego ograniczone możliwości bazy lokalowej. Można stwierdzić, że (mimo wspomnianego skromnego zaplecza) od strony duszpasterskiej i „oferty” formacyjnej działalność Domu Świętego Józefa w Orlinkach jest porównywalna z pracą innych znanych domów formacyjnych w Polsce.

Diakonia Modlitwy uczestniczyła w przedsięwzięciach Stowarzyszenia zarówno w sposób bezpośredni, jak i pośrednio modląc się przed oraz w trakcie wielu wydarzeń podejmowanych przez Stowarzyszenie. Na bieżąco przyjmowała intencje modlitewne pod stałym numerem telefonu. Organizowała też mszę świętą z modlitwą o uzdrowienie, która odprawiana była w każdą ostatnią niedzielę miesiąca w Kościele Gwiazdy Morza w Sopocie. Diakonia Modlitwy była też odpowiedzialna za przygotowanie i przeprowadzenie czuwań nocnych w kościele stacyjnym przed Zesłaniem Ducha Świętego. Podjęła i realizowała też inicjatywę nocnych czuwań, które odbywały się raz w miesiącu w Domu Św. Józefa w Orlinkach. Czuwania te miały gromadzić osoby odpowiedzialne za modlitwę w poszczególnych wspólnotach. W programie tych czuwań znajdowały się Eucharystia, katecheza, modlitwa indywidualna przed Najświętszym Sakramentem oraz modlitwa wstawiennicza w intencji całej Archidiecezji, potrzeb Stowarzyszenia oraz intencjach indywidualnych. Diakonia czuwała również nad organizowanymi dla członków Stowarzyszenia Dniami Skupienia oraz współtworzyła wielkopostne i adwentowe rekolekcje ewangelizacyjne (wśród zaproszonych gości byli m.in.: Wspólnota Miłości Ukrzyżowanej ze Szczecina, Włodzimierz Zatorski OSB, Karol Meissner OSB; ks. prof. Andrzej Siemieniowski, ks. prof. Marek Chmielewski).

W chwili obecnej, po zmianach strukturalnych Stowarzyszenia, diakonia modlitwy posługuje podczas comiesięcznych Eucharystii z modlitwą o uzdrowienie. Spotyka się również na modlitwie w intencji podejmowanych dzieł ewangelizacyjnych i owocnej działalności Stowarzyszenia, służąc też modlitwą wstawienniczą dla potrzebujących i kontynuuje prowadzenie czuwań przed Zesłaniem Ducha Świętego.

---

³⁵ Ośrodek funkcjonuje w oparciu o tymczasową bazę lokalową, ponieważ teren nie jest własnością Kościoła i nie można na nim budować nic trwałego.

5. BIEŻĄCE INICJATYWY PODEJMOWANE I WSPIERANE PRZEZ STOWARZYSZENIE

Od początku swej działalności Stowarzyszenie jest widoczne w Kościele Gdańskim. Stworzyło i nadal prowadzi kilka inicjatyw na stałe wpisanych w kalendarz wydarzeń Archidiecezji. Należą do nich:

- 1) Imprezy ewangelizacyjne, takie jak festyn *Katolicy na ulicy*, który powstał dzięki zaangażowaniu wszystkich grup działających w ramach Służby Ewangelizacji. Pierwsza taka ewangelizacja uliczna odbyła się w roku 1999 w związku z przygotowaniem do wizyty Ojca Świętego na Wybrzeżu. Od tamtego czasu stała się tradycją. Co roku w okresie letnim starano się ją przeprowadzać w różnych miejscowościach Województwa Gdańskiego. W roku 1999 odbyła się równocześnie w Gdańsku, Sopocie i Gdyni (dodatkowy koncert w Gdańsku-Brzeźnie). W roku 2000 zorganizowano cztery koncerty: w Gdańsku, w Pruszczu Gdańskim oraz dwa w Jastrzębiej Górze; w roku 2001 – w Gdańsku, Sopocie, Jastrzębiej Górze i Gdańsku-Wrzeszczu, gdzie włączono się w obchody 100-lecia parafii NSPJ i poprowadzono również *Marsz dla Jezusa* ulicami dzielnicy; w roku 2002 – w Gdańsku, Pucku i Jastrzębiej Górze (w Gdańsku udało się rozszerzyć akcję o odbywający się następnego dnia koncert *Rock dla Jezusa*); w roku 2003 – w Gdańsku, Pucku i Sopocie, w roku 2004 – w Gdańsku i w Sopocie (w 5 rocznicę wizyty Ojca Świętego na sopockim hipodromie), w roku 2005 i 2006 w Gdańsku (wraz z koncertem zespołu Arka Noego). Całość prowadzą świeccy przy współudziale księży, w formie radosnego koncertu ewangelizacyjnego połączonego z tańcem, scenkami i pantomimą oraz świadectwami zaproszonych osób, podkreślającymi główne przesłanie, jakim jest przybliżenie ludziom Jezusa i pokazanie, że religia katolicka może być żywa i radosna.

W roku 2006 festyn zainaugurował pionierską inicjatywę Stowarzyszenia – I Ogólnopolski Festiwal Muzyki Chrześcijańskiej Pokolenia JP II, w którym udział wzięło 9 wykonawców zakwalifikowanych na podstawie przysłanych wcześniej utworów (zgłoszeń było 22). Oprócz występów w ramach przesłuchań festiwalowych zespoły wystąpiły z krótkimi koncertami na scenach w Gdańsku, Gdyni i Sopocie, połączonymi z programami ewangelizacyjnymi prowadzonymi przez trójmiejskie wspólnoty. W trakcie festiwalu wykonane zostało w Operze Leśnej oratorium *Tu es*

Petrus, zaś gośćmi koncertu finałowego byli Deus Meus, New Life Music z Natalią Niemen oraz Sal Solo.

Festiwale i koncerty ewangelizacyjne są stale podejmowaną przez Stowarzyszenie inicjatywą. Organizowano również koncerty ewangelizacyjne z udziałem zaproszonych gości. W październiku 1996 roku przy współpracy Stowarzyszenia odbył się w Gdyni-Oblężu koncert *All over the world* w wykonaniu amerykańskiej grupy chrześcijańskiej The Continental Singers dla ok. 1000 młodych ludzi z udziałem Metropolity Gdańskiego. W czerwcu 1997 roku w Operze Leśnej w Sopocie w koncercie ewangelizacyjnym zagrały znane zespoły rockowe, których twórcy przeżyli nawrócenie: 2 Tm 2,3, Houk oraz New Life Music. W lipcu 2004 roku Stowarzyszenie wraz z Bałtycką Agencją Artystyczną zorganizowało duży koncert w Operze Leśnej w Sopocie, który zgromadził komplet publiczności (4300 osób).

Łącznie, w omawianych latach zorganizowano 29 imprez, których celem było promowanie wartości głęboko ludzkich i chrześcijańskich. Gromadziły one każdorazowo od kilkuset do kilku tysięcy osób. Podczas tych spotkań występowali m.in. Mieczysław Szcześniak, Arka Noego, Armia, Houk, New Life Music, 2 Tm 2,3, Maleo Reggae Rockers, Przystanek Jezus, Kapela Przyjaciela, Jestem Pneuma, 3siostry, Full Power Spirit, TGD i inne. Towarzyszyły im konkursy biblijne, plastyczne, muzyczne i literackie dla dzieci i młodzieży.

- 2) Inicjatywy o charakterze katechetycznym, do których należą Eucharystyczne Dni Młodych, zorganizowane w roku 2005, ogłoszonym jako „Rok Eucharystii”. W trzech miejscach – Gdańsku, Gdyni i Sopocie – przez trzy dni poprzedzające uroczystość Bożego Ciała odbywały się spotkania dla młodzieży, w ramach których odprawiano uroczyste msze święte z homiliami na temat tajemnicy Eucharystii, modlono się Liturgią Godzin, prowadzono katechezy liturgiczne, i warsztaty muzyki liturgicznej.

Katechezy audiowizualne odbywają się cyklicznie, raz w miesiącu, równocześnie w dwóch parafiach: w Sopocie w parafii św. Jerzego oraz w Gdyni-Dąbrowie w parafii Trójcy Świętej³⁶. Wszystkie katechezy mają wspólną strukturę. Pierwszym z elementów każdej z nich jest film nakręcony przez „Fronde” o tematyce odpowiedniej dla każdej katechezy. W spotkaniach uczestniczą specjalnie zaproszeni goście, którzy swoim świadectwem, do-

---

³⁶ W Sopocie organizacją i prowadzeniem poszczególnych katechez zajmuje się ks. Rafał Urbański; w Gdyni – ks. Piotr Mazur.

świadczaniem i wiedzą przybliżają podane tematy. Całość kończy się wspólną modlitwą. W czasie każdego spotkania trwa Adoracja Najświętszego Sakramentu w intencji katechezy, prowadzących i ludzi, którzy jej słuchają.

„Status feminae” jest nowym, przeznaczonym dla kobiet, cyklem konferencji, warsztatów, seminariów i dyskusji mających na celu pomóc im w rozwoju osobistym, w budowaniu wzajemnych relacji, w rozwijaniu więzi z Bogiem, aby poznać swoją rolę w rodzinie, w Kościele i społeczeństwie oraz doświadczyć spełnienia w życiu. Spotkania odbywają się raz w miesiącu³⁷.

Oprócz wyżej wymienionych inicjatyw Stowarzyszenie brało udział przy tworzeniu, organizowaniu lub wspieraniu ważnych w Kościele Gdańskim wydarzeń. W niektóre z nich Stowarzyszenie w dalszym ciągu jest zaangażowane. Inne rozwinęły się na tyle, że żyją „własnym życiem”. Należą do nich:

- 1) *Litania za Miasto* – organizowana corocznie począwszy od 1995 roku przez ks. Zbigniewa Drzała jako spotkanie wspólnot ewangelizacyjnych, ale także wiernych i młodzieży „niezrzeszonej”, pod pomnikiem Trzech Krzyży w Gdańsku w dniu 1 listopada. Spotkanie to ma wyjątkowy charakter ze względu na swój czas i miejsce. Ideą jest, aby przez wspólną modlitwę i pamięć o poległych stoczniovcach, połączoną z modlitwą wstawienniczą za miasto i jego mieszkańców, przywrócić wymiar patriotyczno-duchowy wydarzeń z sierpnia 1980 roku, aby pokazać, że, tak jak kiedyś ludzie przychodzili w to miejsce na znak protestu, tak dzisiaj przychodzą wspólnie modlić się i wstawiać do Boga. Obecnie inicjatywa ta rozszerzyła się także na inne miejscowości – tworząc w ten sposób *Litanię Miast* (oprócz Gdańska, włączają się także Gdynia, Sopot, Elbląg; ostatnio dołączyły również Warszawa i Kraków). Przez pierwsze lata swej działalności Stowarzyszenie współorganizowało to wydarzenie. Aktualnie przy prowadzeniu tych spotkań zaangażowane są osoby spoza Stowarzyszenia. Oprawę muzyczną zapewnia Diakonia Muzyczna „Jezus żyje”.
- 2) Nocne Czuwania Młodych w Sanktuarium w Matemblewie oraz Festiwal *Młodzi i Miłość*, które tworzyły się i rozwijały przy współudziale Stowarzyszenia. Czuwania odbywały się co roku na przełomie września i października, przebiegając wokół wspólnej modlitwy, śpiewów, katechez i prelekcji, adoracji Najświętszego Sakramentu i nocnej mszy świętej. Odbywający się na przełomie wiosny i lata w tym samym miejscu Festiwal *Młodzi i Miłość*,

---

³⁷ Osobą koordynującą ten cykl konferencji jest Irena Neumueller.

oprócz konferencji i spotkań z różnymi ludźmi, podejmuje tematy dotyczące miłości i dojrzewiania. Odbywają się tam również liczne koncerty i przeglądy zespołów śpiewających o miłości. Pomysłodawcą i realizatorem tych inicjatyw jest ks. Zbigniew Drzał.

- 3) Czuwania w noc przed Zesłaniem Ducha Świętego. Pierwsze czuwanie, w którym uczestniczyły trójmiejskie wspólnoty odbyło się w roku 1996 z inicjatywy nowopowstałego Stowarzyszenia „Jezus żyje” w parafii św. Mikołaja w Gdyni-Chylonii. Rok później ks. Kazimierz Małżeński CM, ówczesny wicerektor Gdańskiego Seminarium Duchownego, zaprosił Stowarzyszenie do wypracowania wizji skoordynowania na tę noc wszystkich ruchów i wspólnot soborowej odnowy Kościoła działających na terenie Archidiecezji Gdańskiej. Pomysł ten okazał się bardzo cenną inicjatywą, przynoszącą konkretne owoce w postaci wzrostu i rozwoju poszczególnych grup i widocznej zwiększającej się co roku liczby, uczestników spotkania. Doprowadziło to również do większej integracji ruchów i stowarzyszeń w Archidiecezji. Czuwanie przebiega w dwóch etapach: najpierw w godzinach wieczornych odbywają się modlitwy poszczególnych grup w wyznaczonych kościołach stacyjnych; później – w okolicach północy – wierni przybywają pieszo, z lampionami, w gwiazdzistej procesji ulicami Gdańska do Bazyliki Mariackiej³⁸, aby tam wspólnie przeżyć radość Zielonych Świąt podczas uroczystej mszy świętej sprawowanej pod przewodnictwem Księdza Arcybiskupa. Stowarzyszenie prowadzi czuwania w jednym z kościołów stacyjnych³⁹. Od bieżącego roku nad koordynacją przebiegu czuwań w kościołach stacyjnych czuwa powołany przez Arcybiskupa Referent ds. Apostolstwa Świeckich ks. dr Jacek Socha, od lat związany ze środowiskiem Stowarzyszenia.
- 4) Corocznie obchody Światowego Dnia Młodzieży przypadającego w Niedzielę Palmową. Od roku 2000 Diakonia Muzyczna „Jezus żyje” prowadzi oprawę muzyczną uroczystej Eucharystii, sprawowanej pod przewodnictwem Metropolity Gdańskiego w Bazylice Mariackiej. Tradycja ta wzbogacona została o koncerty ewangelizacyjne na ulicy Długiej w Gdańsku, prowadzone przez

³⁸ W roku 1997 i 1998 msze święte odprawiane były w Katedrze Oliwskiej.

³⁹ W 1997 roku był nim kościół św. Stanisława Kostki w Gdańsku-Oliwie; w 1998 roku kościół Zmartwychwstania Pańskiego w Gdańsku-Wrzeszczu; w latach 1999-2005 kościół św. Ignacego Loyoli w Gdańsku-Starych Szkotach; w 2006 roku kościół św. Piotra i Pawła w Gdańsku.

wspólnoty oraz wspólną procesję do Bazyliki, poprzedzającą Eucharystię.

ZAKOŃCZENIE

Zaprezentowana specyfika, struktura i bogata historia działalności Stowarzyszenia „Jezus żyje” w ciągu ostatnich 10 lat pokazuje, iż entuzjazm i ochotę do podjęcia wezwania apostołskiego można ująć w ramy prawne tak, aby działanie to było przemyślane i przynosiło większe owoce. Wspólne zaangażowanie wielu osób, gdzie każdy ma wyznaczone konkretne zadanie i ponosi za nie odpowiedzialność, potwierdza słowa św. Pawła o wielu powołaniach i charyzmatach⁴⁰.

Podjęmowane przez szereg osób wysiłki zmierzają do osiągnięcia i realizacji jednego, wspólnego celu, który przyświeca działalności Stowarzyszenia. Celem tym jest wspieranie wszelkiego rodzaju dzieł ewangelizacyjnych służących pogłębianiu oraz doprowadzaniu ludzi do żywej wiary w Boga, będących odpowiedzią na nowe zjawiska, sytuacje, potrzeby naszych czasów i stanowiących propozycję skierowaną do różnych środowisk. Aby czynić to skutecznie, Stowarzyszenie starało się reagować i dostosowywać do otaczającej rzeczywistości. Stąd też m.in. w swej 10-letniej historii zanotowało wiele zmian statutowych, próbując na bieżąco uaktualniać i wykorzystywać powierzone narzędzia prawne i organizacyjne. Taki żywy model organizacji sprawdził się w praktyce, o czym świadczy historia i skala podejmowanych pod patronatem Stowarzyszenia inicjatyw.

Warto zauważyć, że Katolickie Stowarzyszenie „Jezus żyje” jest rzeczywistością lokalną, która zrodziła się w Kościele Gdańskim. Posiada oryginalną strukturę, wdraża własne wzorce działań ewangelizacyjnych, a jeśli jest taka potrzeba środowiska, korzysta ze sprawdzonych dotąd narzędzi w Kościele w Polsce i świecie. Być może najbardziej wymownym owocem dotychczasowej posługi Stowarzyszenia w Archidiecezji na polu Nowej Ewangelizacji było powołanie do życia przez Metropolitę Gdańskiego 6 lutego 2006 roku Referatu do spraw Apostolstwa Świeckich, w ramach którego działa Rada Programowa do spraw Nowej Ewangelizacji.

W ciągu minionych 10 lat Stowarzyszenie stało się jedną z najdynamiczniej rozwijających się organizacji katolickich na terenie Archidiecezji Gdańskiej i należy do największych środowisk ewangelizacyjnych w Kościele w Polsce. Należy tylko życzyć odwagi i otwartości na dzielenie się swoim doświadczeniem z innymi środo-

---

⁴⁰ Zob. 1Kor 12.

wiskami w Polsce. Bowiem dynamicznie rozwijające się środowiska ewangelizacyjne w Polsce, aby mogły służyć jeszcze skuteczniej, coraz bardziej potrzebują koordynacji na poziomie ogólnopolskim. Być może nadszedł również czas, aby Rada Programowa do spraw Nowej Ewangelizacji znalazła swoje umocowanie przy Episkopacie Polski.

ZUSAMMENFASSUNG

DIE TÄTIGKEIT DER KATHOLISCHEN GEMEINDE „JESUS LEBT“ ALS BEISPIEL DER WELTLICHEN TEILNAHME AN DER NEUEN EVANGELISATION

Die katholische Gemeinde „Jesus lebt“ entstand um zu zeigen, dass die Teilnahme der Weltlichen an der Evangelisation nicht nur theoretische Sache ist, sondern auch, dass sich die Weltlichen an der Verbreitung des Evangeliums auf eine organisierte und durchdachte Weise beteiligen können. Das Ziel war die Koordination der vorgenommenen apostolischen Aktivitäten und der Versuch, in den Schulen, Gefängnissen und Ämtern die Gute Botschaft zu verbreiten, sowie die Beschaffung von finanziellen Mitteln. Die Inauguration fand am 11.02.1996 während des festlichen Gottesdienstes statt, der vom Erzbischof in Gdynia-Orłowo geleitet wurde. Die Gemeinde besteht aus individuellen Mitgliedern und aus den Gebets-ewangelisatorischen Gemeinschaften, die in der Danziger Erzdiözese gemeinsam existieren. Sie nahm an dem Errichten und Organisieren vieler Ereignisse teil. Sie trug zur Entstehung und Entwicklung der jährlichen Begegnungen unter dem Denkmal der Drei Kreuze in Danzig am 1. November – sog. „Litanei für die Stadt“, der Nachtwachetreffen der Jugendlichen in Sanktuarium Matemblewo, des Festivals „die Jungen und die Liebe“ und Nachtwachetreffen vor Pfingstsonntag bei. Die Danziger Schule der Neuen Evangelisation initiierte auch das Fest „Katholiken auf der Strasse“, das schon zur Tradition der Stadt Danzig geworden ist. Im Jahre 2006 wurde zum ersten Mal das 1. Festival der christlichen Musik organisiert. Außer den Konzerten wurden auch katechetische Initiativen vorgenommen – z.B. Eucharistische Tage der Jungen, oder ein Zyklus für Frauen „Status Feminae“. Alle von der Gemeinde unternommenen Initiativen sollten eine Antwort auf neue Phänomene, Situationen und Bedürfnisse unserer Welt sein und sollen

an verschiedene Adressaten gerichtet werden. Die Danziger Schule der Neuen Evangelisation versucht, sich an die heutige Realität anzupassen, um auf die aktuellen Ereignisse reagieren zu können.

Założyciele Stowarzyszenia „Jezus żyje”

ANNA DAMIĘCKA; JACEK DAMIĘCKI; MAREK FILAR;
 JANINA JAMRÓZ; WŁADYSŁAW JAMRÓZ; TADEUSZ JANKOWSKI;
 ELŻBIETA KARC; JANUSZ KARC; ALEKSANDRA KASJANIUK;
 JAN MEYER; PIOTR NAWROCKI; MICHAŁ POPIEL;
 ALOJZY REKOWSKI; JOANNA WENTA; EDYTA WITKOWSKA;
 EWA WITKOWSKA; MARIA WITKOWSKA; ADAM WITKOWSKI

Składy zarządów Stowarzyszenia „Jezus żyje”

1996 – 2001

JANUSZ KARC – PREZES
 MAREK FILAR – ZASTĘPCA PREZESA
 WŁADYSŁAW JAMRÓZ – ZASTĘPCA PREZESA
 (W ROKU 2000 – ZASTĄPIONY PRZEZ MARCINA DYBUKA)
 ELŻBIETA KARC – SEKRETARZ
 JOANNA WENTA – SKARBNIK

2001-2002

TADEUSZ JANKOWSKI – PREZES
 MAREK PIOTROWSKI – ZASTĘPCA PREZESA
 WOJCIECH KRUK – ZASTĘPCA PREZESA
 ALEKSANDRA BAZYLKO – SEKRETARZ
 IRENEUSZ SPRAWKA – SKARBNIK

2002-2005

KS. RAFAŁ URBAŃSKI – PRZEWODNICZĄCY
 JOANNA PIEŃSKOWSKA – WICEPRZEWODNICZĄCY
 WOJCIECH KRUK – WICEPRZEWODNICZĄCY
 BEATA WALUŚ – ADMINISTRATOR
 ANNA KASPRZYCKA – SEKRETARZ
 JOANNA WENTA – SKARBNIK
 KS. ZBIGNIEW WĄDRZYK – CZŁONEK ZARZĄDU

od 2005

KS. RAFAŁ URBAŃSKI – PRZEWODNICZĄCY
 JOANNA PIEŃSKOWSKA – WICEPRZEWODNICZĄCY
 WOJCIECH KRUK – WICEPRZEWODNICZĄCY
 ALICJA MARCINIAK – ADMINISTRATOR
 BARBARA HORISZNA – SEKRETARZ
 JOANNA WENTA – SKARBNIK
 KS. ZBIGNIEW WĄDRZYK – CZŁONEK ZARZĄDU

Składy komisji rewizyjnych

1996-1998

DAMIĘCKI JACEK – PRZEWODNICZĄCY
DAMIĘCKA ANNA – CZŁONEK KOMISJI
JANKOWSKI TADEUSZ – CZŁONEK KOMISJI

1998-1999

BUDZBON ILONA – PRZEWODNICZĄCY
JANKOWSKI TADEUSZ – CZŁONEK KOMISJI
KAROLAK IZABELA – CZŁONEK KOMISJI

1999-2000

JANKOWSKI TADEUSZ – PRZEWODNICZĄCY
KAROLAK IZABELA – CZŁONEK KOMISJI
KOCH ROBERT – CZŁONEK KOMISJI

2000-2001

KOCH ROBERT – PRZEWODNICZĄCY
GOŁYSZNA DOROTA – CZŁONEK KOMISJI
MOLENDĄ SŁAWOMIR – CZŁONEK KOMISJI

2001-2002

KOCH ROBERT – PRZEWODNICZĄCY
KRAUZE MARIUSZ – CZŁONEK KOMISJI
MOLENDĄ SŁAWOMIR – CZŁONEK KOMISJI

2002-2004

STĘPIEŃ JOANNA – PRZEWODNICZĄCA
GILIGA HANNA – CZŁONEK KOMISJI
MARCINIĄK ALICJA – CZŁONEK KOMISJI

2004-2005

STĘPIEŃ JOANNA – PRZEWODNICZĄCA
GILIGA HANNA – CZŁONEK KOMISJI
JANUSZ MICHAŁSKI – CZŁONEK KOMISJI

od 2005

STĘPIEŃ JOANNA – PRZEWODNICZĄCA
MICHAŁSKI JANUSZ – CZŁONEK KOMISJI
RÓŻYŃSKĄ WALBURGA – CZŁONEK KOMISJI

Lista członków Stowarzyszenia „Jezus żyje”

1. BACH IRENEUSZ
2. BAZYLKO ALICJA
3. BISEWSKA DOROTA
4. BRAMSKA KATARZYNA
5. BROZIO MACIEJ
6. BRZEZIŃSKA ANNA
7. BUDZBON ILONA
8. CICHOWICZ AGNIESZKA
9. CICHOWSKI GRZEGORZ
10. CIEŚLIK MIROSŁAW
11. CZAPSKI ADAM
12. CZERWIŃSKA MARIA
13. CZERWIŃSKI KRZYSZTOF
14. ĆWIDAK JANUSZ
15. ĆWIDAK KRYSZYNA
16. DAMIĘCKA ANNA
17. DAMIĘCKI JACEK
18. DAUKSZA-WALKOWICZ ANNA
19. DAWID JOANNA
20. DELI DOROTA
21. DYBUK ALDONA
22. DYBUK MARCIN
23. FILAR MAŁGORZATA
24. FILAR MAREK
25. FLISIKOWSKA IWONA
26. GILIGA HANNA
27. GILIGA KRZYSZTOF
28. GLEGOLSKA DANUTA
29. GLEGOLSKI IRENEUSZ
30. GOŁYSZNA DOROTA
31. GOWKIELEWICZ MARIA
32. GOWKIELEWICZ MIROSŁAW
33. GRANOWSKA OKTAWIA
34. GRINHOLC MARIUSZ
35. GRZESZNIK ALICJA
36. HORISZNA BARBARA
37. JAGUSZEWSKI DANIEL
38. JAMRÓZ IWONA
39. JAMRÓZ JANINA
40. JAMRÓZ WŁADYSŁAW
41. JANKOWSKA IZABELA
42. JANKOWSKI TADEUSZ

43. JAŚ BARBARA
44. JATCZAK HALINA
45. KAMIŃSKA JOANNA
46. KAMIŃSKI IRENEUSZ
47. KARC ELZBIETA
48. KARC JANUSZ
49. KAROLAK IZABELA
50. KICIŃSKA ALEKSANDRA
51. KASPRZYCKA ANNA
52. KASPRZYKOWSKI ŁUKASZ
53. KINOWSKI KRZYSZTOF KS.
54. KLAWIKOWSKA KRYSZYNA
55. KLAWIKOWSKI ROMAN
56. KLEIN ALEKSANDRA
57. KLEINA JOANNA
58. KLEKOWIECKA JOANNA
59. KLINKOSZ WIOLETTA
60. KŁOSIŃSKI KAMIL
61. KOBUSIŃSKI KRZYSZTOF
62. KOCH ROBERT
63. KOCHAŃCZYK KAROLINA
64. KOHNKE AGNIESZKA
65. KOHNKE TERESA
66. KOSECKA REGINA
67. KOTOWICZ ANNA
68. KOWALSKI JAKUB
69. KRAUZE MARIUSZ
70. KRÓL JOANNA
71. KRÓL ZBIGNIEW
72. KRUK JOLANTA
73. KRUK WOJCIECH
74. KRZYCH KRYSZYNA
75. KUCHARSKI JAN KS.
76. KUFEL LIDIA
77. KUFEL ZENON
78. KULEZA MARIA
79. KURGAN DOMINIKA
80. KWIATKOWSKA JOANNA
81. LACHOWSKA GRAŻYNA
82. LACHOWSKI PIOTR
83. LESZCZYŃSKA MAŁGORZATA
84. LIDZBARSKI PIOTR
85. LUDKA KATARZYNA
86. MAMULSKI MARIUSZ
87. MARCINIAK ALICJA
88. MARCINIAK KAROLINA

89. MARSZ HALINA
90. MATUSZEWSKI MARCIN
91. MAZUR PIOTR KS.
92. MEYER JAN
93. MICHALSKA TERESA
94. MICHALSKI JANUSZ
95. MICHON EWA
96. MIGAWSKA DOROTA
97. MILER ILONA
98. MILER MONIKA
99. MOCZKODAN RAFAŁ
100. MOLENDĄ ANDRZEJ
101. MOLENDĄ SŁAWOMIR
102. MUSZYŃSKA AGNIESZKA
103. NAWROCKA ELŻBIETA
104. NAWROCKI PIOTR
105. NEUMUELER IRENA
106. NOWICKA JUSTYNA
107. OLSZEWSKA KATARZYNA
108. OLTUSZEWSKI ŁUKASZ
109. PACIOREK CEZARY
110. PAKOWSKI JAROSŁAW
111. PAWŁOWSKA JANINA
112. PIEŃKOWSKA JOANNA
113. PIOTROWSKA MARZENA
114. PIOTROWSKI MAREK
115. PODLEŚNA LIDIA
116. POPIEL MICHAŁ
117. POPKOWSKA KINGA
118. POPKOWSKI PIOTR
119. PREUSS DAGMARA
120. REINHARDT MAGDALENA
121. REKOWSKI ALOJZY
122. ROGALA EWA
123. ROGALA IRENEUSZ
124. ROLBIECKA KATARZYNA
125. RÓŻYŃSKA WALBURGA
126. RUTKOWSKA DANIELA
127. RUTKOWSKI RYSZARD
128. RYTEL ALINA
129. RYTEL JOANNA
130. SACIŁOWSKA IWONA
131. SEMMERLING WOJCIECH
132. SIDOROWICZ JOANNA
133. SOROKA CECYLIA
134. SOROKA MIROSLAW

135. SOSNOWSKA MONIKA
136. SPRAWKA IRENEUSZ
137. STASZAK JOANNA
138. STEFANOWICZ JANUSZ
139. STĘPIEŃ JOANNA
140. STOLCZYK JERZY KS.
141. STRZYŻ ŻANETTA
142. SZALIŃSKA HANNA
143. SZALIŃSKI WIESŁAW
144. SZCZYGIELSKI ANDRZEJ
145. TROJANOWICZ AGNIESZKA
146. TROJANOWICZ IRENEUSZ
147. UFNIARZ ALEKSANDRA
148. URBAŃSKI RAFAŁ KS.
149. WALUŚ BEATA
150. WARMIAK ANNA
151. WARMIAK ELŻBIETA
152. WARMIAK ŁUKASZ
153. WARMIAK MAREK
154. WARMIAK TOMASZ
155. WARMIAK WIOLETTA
156. WAWRZYŃCZYK HANNA
157. WAWRZYŃCZYK RYSZARD
158. WĄDRZYK ZBIGNIEW KS.
159. WENTA JOANNA
160. WIĘCŁAW EWA
161. WITKOWSKA EDYTA
162. WITKOWSKA EWA
163. WITKOWSKA MARIA
164. WITKOWSKI ADAM
165. WITKOWSKA JUSTYNA
166. WOŁOZYN GRZEGORZ
167. WUJTEWICZ LUDWIKA
168. WYSOCKA BEATA
169. ZABŁUDOWSKI LESZEK
170. ZAGRODZKA ANITA
171. ZIENIUK MARIAN
172. ZORN AGATA
173. ŻYWINA JOANNA
174. ŻYŻNIEWSKI DARIUSZ KS.

